ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

ΛΟΓΟΙ ΖΩΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ 2008

Λόγοι ζωῆς

Κείμενα:
Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Στοιχειοθεσία, Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως:
Ἀδελφότης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Καρέα

Σειρά:
«Ἀναβαθμοί» ἀριθμ. 5

Copyright:
Ἱερά Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ.
Λεωφόρος Ὑμηττοῦ 47-51, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανή
Τηλ.: 210.72.24.123
www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-98025-3-6

Καισαριανή 2008

Ἐκδοτική Παραγωγή
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Ἀριστοτέλους 12-16, 116 36 Ἀθήνα
Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033
www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

Λόγοι Ζωῆς

Τοῦ Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ Δανιήλ

Τήν δύναμιν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ἐξαγγέλλει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τήν Β΄ πρός Τιμόθεον ἐπιστολήν του γράφων: *«Πᾶσα γραφή θεόπνευστος καί ὠφέλιμος πρός διδασκαλίαν, πρός ἔλεγχον, πρός ἐπανόρθωσιν, πρός παιδείαν τήν ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ Θεοῦ ἄνθρωπος πρός πᾶν ἔργον ἀγαθόν ἐξηρτισμένος»* (Β΄ Τιμόθ. γ΄ 16-17). Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο εἰς τήν ζωήν. Διά τοῦτο καί ὁλόκληρη ἡ διδασκαλία τοῦ Θεοῦ μᾶς ἐδόθη μέ τήν μορφήν ἐντολῶν, οἱ ὁποῖες χαρακτηρίζονται «ΛΟΓΟΙ ΖΩΗΣ».

Τό αἰώνιο κῦρος καί τήν καθολικήν ἰσχύν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ διεκήρυξε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ἀμέσως, ὅταν ἄρχισε νά κηρύττῃ δημοσίως πρός τούς πρώτους μαθητές Του: *«Μή νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι ἀλλά πληρῶσαι· ἀμήν γάρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ, ἰῶτα ἕν ἤ μία κεραία οὐ μοί παρέλθῃ ἀπό τοῦ νόμου ἕως ἄν πάντα γένηται· ὅς ἐάν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καί διδάξῃ οὕτω τούς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅς δι' ἄν ποιήσῃ καί διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν»* (Ματθαίου ε΄ 17-19).

Ὅλοι οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ ἀποτελοῦν τό εὐαγγέλιον τῆς ζωῆς καί τῆς σωτηρίας μας. Ὁ ἄνθρωπος καλεῖται νά ἀποδεχθῇ τό εὐαγγέλιό Του εἰς τό σύνολόν του ἄνευ ἐπιλογῶν τῆς ἀρεσκείας του, ἄνευ ἀλλοιώσεων, ἄνευ παραχαράξεων.

Αὐτούς τούς λόγους τῆς ζωῆς ἐκήρυξαν οἱ Ἀπόστολοι κατά τήν ἐντολήν τοῦ Κυρίου *«πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετελάμην ὑμῖν»* (Ματθαίου κη΄ 19-20).

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὑπεραμύνεται τοῦ εὐαγγελίου του εἰς τήν πρός Γαλάτας ἐπιστολήν του, ὅτι ἡ διδασκαλία καί τό ἔργο του προέρχονται ἀπό τόν Θεόν.

Ἀφορμή διά τήν συγγραφήν τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς ἔδωσε ἡ

μετάθεσις τῶν Γαλατῶν *«εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον»* (Γαλάτ. α΄ 6). Ἄλλαξαν δηλαδή τό περιεχόμενον τῆς πίστεώς των καθώς ἐπίσης καί τήν συμπεριφοράν των, ἐγκαταλείψαντες τήν διδασκαλίαν τοῦ Ἀποστόλου, ἀποδεχθέντες ξένην καί ἀντίθετον πρός αὐτήν διδασκαλίαν, τήν ὁποίαν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὀνόμασε, ὡς ἀνεφέρθη προηγουμένως, *«ἕτερον εὐαγγέλιον»*.

Τό εὐαγγέλιον τοῦ Παύλου ταυτίζεται μέ τό εὐαγγέλιον τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς αὐτό περιέχεται ἡ ἀλήθεια πού ἀποκαλύφθηκε ἀπό τόν Θεό καί ἐδόθη εἰς τόν ἄνθρωπον διά νά ζήση. Ἀνάμεσα εἰς τά πολλά καί σωτήρια μηνύματα περιλαμβάνεται καί τοῦτο τό μήνυμα τῆς σωτηρίας. Ὅτι:

- *Ὁ Θεός σέ ἀγαπᾶ* (Ἰωάν. γ΄ 16).
- *Ὁ Θεός θέλει νά σέ σώση* (Α΄ Τιμόθ. β΄ 14).
- *Ἡ σωτηρία ἀποκαλύπτεται εἰς τό εὐαγγέλιον* (Ἰωάν. ε΄ 24).
- *Δικαιώνεσαι ἀπό τόν Θεό* (Ρωμαίους ε΄ 1,8).
- *Θά χαθῆς ἄν ἀμελήσης* (Ἑβραίους β΄ 3).
- *Κανείς ἐκτός τοῦ Χριστοῦ δέν σέ σώζει* (Πράξ. δ΄ 12).

Τό εὐαγγέλιον σοῦ δίδει καί μία ἐλπίδα: Μπορεῖς νά γίνης τέκνο Θεοῦ (Ἰωάννου α΄ 12). Αὐτή εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ ἐλπίδα μας. Πιστεύοντες εἰς τό εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ ἀποκτοῦμεν ἴσα δικαιώματα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ Πατρός μέ αὐτά τά δικαιώματα τά ὁποῖα κατέχει ὁ κατά φύσιν Υἱός τοῦ Θεοῦ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός κατά τήν ὑπόσχεσίν Του: «Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ᾽ ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κἀγώ ἐνίκησα καί ἐκάθισα μετά τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ» (Ἀποκάλυψις γ΄ 21). Καί τοῦτο *«Θεοῦ τό δῶρον»* (Ἐφεσίους Β΄ 2). Ἡ υἱοθεσία μας δηλαδή ἀπό τόν Θεό Πατέρα βασισμένη εἰς τήν ζωήν, τόν θάνατον καί τήν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μᾶς ἐδόθη δωρεάν ὡς χάρις Θεοῦ, χωρίς νά δυνάμεθα νά τήν διεκδικήσωμεν, πολύ δέ περισσότερον νά τήν ἐξαγοράσωμεν.

Ἐπειδή τό εὐαγγέλιον δέν εἶναι μιά κοσμοθεωρία ἤ μιά ἰδεολογία ἤ μιά ἀνθρώπινη διδασκαλία διά τά μεγάλα καί σημαντικά θέματα τῆς ζωῆς μας, διά τοῦτο τόσον οἱ Ἀπόστολοι ὅσο καί ἐν συνεχείᾳ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἠγωνίσθησαν διά νά παραμείνη τοῦτο γνήσιον, ἀληθινόν, ἀπαραχάρακτον, χωρίς ἀλλοιώσεις, πραγματική ἐλπίδα σωτηρίας διά κάθε ἄνθρωπον. Ἡ Ἐκκλησία κατέχει ὁλόκληρη τήν ἀλήθεια τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου *«στῦλος καί ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας»* (Α΄ Τιμόθ. γ΄ 15).

Τό εὐαγγέλιον συνδέεται ἀμέσως μέ τήν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ὅποιος δηλαδή πιστεύει καί ζῆ σωστά κατά τό θέ-

λημα τοῦ Θεοῦ σώζεται. Ὅποιος δέν πιστεύει σωστά δέν σώζεται. Εἶναι ματαία ἡ πίστις του. Δέν ὠφελεῖ εἰς τίποτε. Ὁ ἀγῶνας του χάνεται. Ἡ προσπάθειά του μένει ἀτελέσφορη. Ὁ Θεός σώζει τόν ἄνθρωπο μέ καθορισμένο ἀπό τόν Ἴδιο τρόπο. Λέγει πρός αὐτόν: διά νά σέ σώσω πρέπει νά πιστεύσης, πρέπει νά βαπτισθῆς, πρέπει νά ἀγωνίζεσαι νά μήν ἁμαρτάνης, πρέπει νά ἐξομολογῆσαι, πρέπει νά κοινωνῆς τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Υἱοῦ μου, πρέπει νά ἐκκλησιάζεσαι, νά ἀγαπᾶς, νά τηρῆς τίς ἐντολές μου, νά πράττης τό θέλημά μου, νά προσεύχεσαι, νά ζῆς σέ κοινωνία μαζί μου καί μέ τούς ἀδελφούς σου. Ὅλα αὐτά εἶναι ὅροι σωτηρίας γιά μᾶς. Καί ὁ Θεός δέν ἔθεσε αὐτούς τούς ὅρους προκειμένου νά δυσκολεύση τήν σωτηρία, ἀντιθέτως μάλιστα μέ τούς ὅρους αὐτούς ἔκαμε ἐφικτή τήν σωτηρία αἴρων τά ἐμπόδια τῆς ἁμαρτίας, τά ὁποῖα ἔκαναν ἀδύνατη τήν σωτηρία μας. Τηροῦντες ὅσα διδάσκει τό εὐαγγέλιον μετέχομεν τῆς σωτηρίας καί ἔχομεν βεβαίαν τήν ἐλπίδα μας, ὅτι ὅσα μᾶς ὑπεσχέθη ὁ Θεός θά τά λάβωμεν εἰς τόν καθορισμένον ἀπό Ἐκεῖνον καιρόν.

Ἄρα λοιπόν ὅποιος νοθεύει τό εὐαγγέλιον, τήν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὐσιαστικῶς εἶναι ἐχθρός τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ἀφοῦ τόν ἐξαπατᾶ ὡς πρός τό τί εἶναι ἀλήθεια καί ἐπίσης ὡς πρός τήν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας του. Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία παραμένει εἰς τόν αἰῶνα κιβωτός τῆς θείας ἀληθείας καί τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅσοι δέχονται τό εὐαγγέλιον τῆς Ἐκκλησίας πρέπει:

- Νά ἐμμένουν εἰς τίς ἀλήθειές του καί νά μήν ἀλλάζουν τό περιεχόμενον τῆς πίστεώς των. Κατ' ἀπόλυτον τρόπον ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὁρίζει: *«Ἐάν κανείς κηρύττη σέ σᾶς εὐαγγέλιον, ἄλλο ἐκτός ἐκείνου, τό ὁποῖον ἐδιδάχθητε ἀπό ἐμέ, ἄς εἶναι ἀναθεματισμένος καί χωρισμένος ἀπό τόν Χριστό»* (Γαλάτες α΄ 9).
- Νά μήν αἰσχύνωνται δι' αὐτό. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔγραψε εἰς τούς Ρωμαίους: *«Δέν ἐντρέπομαι νά κηρύττω τό εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· διότι εἶναι δύναμις Θεοῦ, πού δίδει τήν σωτηρίαν, εἰς ὅλους ὅσοι πιστεύουν εἰς τόν Χριστόν»* (α΄ 16).
- Νά ὑποτάσσωνται εἰς τό εὐαγγέλιον, ὅπως οἱ Κορίνθιοι, οἱ ὁποῖοι ἔγιναν ἕνεκα αὐτῆς τῆς ὑπακοῆς των εἰς τό εὐαγγέλιον αἰτία δοξολογίας τοῦ Θεοῦ (Β΄ Κορινθ. θ΄ 13).
- Νά πολιτεύωνται ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου. Ἡ συμβουλή τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἶναι πάντοτε ἐπίκαιρη, ἰδιαιτέρως εἰς τήν ἐποχήν μας, ὅπου ἡ ἐκκοσμίκευσις ἀπειλεῖ πάντας: *«Μόνον*

φροντίζετε νά συμπεριφέρεσθε καί νά ζῆτε κατά τρόπον ἄξιον τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ» (Φιλιπ. α΄ 27).

• Νά θυσιάζουν τά πάντα διά τό εὐαγγέλιον. Ὁ Κύριος ἐζήτησε καί μάλιστα ἀπήτησε ἀπό τούς μαθητές Του νά ἔχη τήν πρώτην θέσιν εἰς τήν καρδίαν καί τήν ζωήν των. Ὅλοι κι ὅλα τά ἄλλα ἔρχονται μετά ἀπ' Αὐτόν. Εἶπε: *«Ἐκεῖνος, πού ἀγαπᾶ τόν πατέρα του, ἤ τήν μητέρα του περισσότερο ἀπό μένα, δέν ἀξίζει γιά μένα. Καί ἐκεῖνος, πού ἀγαπᾶ τόν υἱόν του ἤ τήν θυγατέρα του παραπάνω ἀπό ἐμέ δέν εἶναι ἄξιος νά λέγεται μαθητής μου»* (Ματθ. ι΄ 37).

• Νά θυσιάζουν τήν ἴδια τήν ζωή τους γιά τό εὐαγγέλιον. Ὁ Κύριος ἐφανέρωσε, ὅτι *«ἐκεῖνος πού θά χάση τήν ζωήν του ἐξ αἰτίας ἐμοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου, αὐτός θά τήν σώση»* (Μάρκου η΄ 35).

• Ὅσοι ζοῦν σύμφωνα μέ τό εὐαγγέλιον θά ἔχουν διωγμούς. Εἶναι σαφής ὁ λόγος τῆς Ἁγίας Γραφῆς: *«Ὅλοι ὅσοι θέλουν νά ζήσουν εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ θά διωχθοῦν»* (Β΄ Τιμ. γ΄ 12).

• Τρομερές δέ συνέπειες ἀναμένουν ὅσους ἀρνοῦνται τό εὐαγγέλιον καί δέν ὑπακούουν σ' αὐτό. Διαβάζομε εἰς τήν Β΄ πρός Θεσσαλονικεῖς:

«Πραγματικά, εἶναι δίκαιον εἰς τόν Θεόν νά ἀνταποδώση θλῖψιν εἰς ἐκείνους πού σᾶς θλίβουν, σ' ἐσᾶς δέ πού θλίβεσθε ἀνακούφισιν, καί ἐπίσης σέ μᾶς, ὅταν ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἀποκαλυφθῆ ἀπό τόν οὐρανόν μαζί μέ τούς ἀγγέλους τῆς δυνάμεώς του, μέσα σέ πύρινη φλόγα, καί θά καταδικάση ἐκείνους πού δέν ξέρουν Θεόν καί δέν ὑπακούουν εἰς τό εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, οἱ ὁποῖοι θά τιμωρηθοῦν μέ αἰώνιο ὄλεθρο ἀπό προσώπου τοῦ Κυρίου καί ἀπό τῆς δόξης τῆς δυνάμεώς του, ὅταν ἔλθη νά δοξασθῆ μεταξύ τῶν ἁγίων του καί νά θαυμασθῆ κατ' ἐκείνην τήν Ἡμέραν μεταξύ ὅλων ἐκείνων πού ἔχουν πιστέψει, διότι ἡ μαρτυρία μας πρός ἐσᾶς ἔγινε πιστευτή» (α΄ 6-10).

• Τό εὐαγγέλιον συντρίβει σκληρές καρδιές καί θεραπεύει συντετριμμένες καρδιές.

• Ὁ Κύριος ἀπαιτεῖ ἀπό τούς μαθητές Του νά ἐφαρμόζουν τό Εὐαγγέλιον, νά ζοῦν καί νά συμφέρωνται σύμφωνα πρός τήν διδασκαλίαν Του· *«οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι Κύριε Κύριε ἐπελεύσεται εἰς τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἀλλά ὁ ποιῶν τό θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς»* (Ματθαίου ε΄ 21).

Διευκρίνισε ὅτι: *«πολλοί ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Κύριε Κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προεφητεύσαμεν, καί τῷ σῷ ὀνόμα-*

τι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καί τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλάς ἐποιήσαμεν; καί τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τήν ἀνομίαν» (Ματθαίου ζ' 22-23).

Εἰς τήν παραβολήν τῶν δύο οἰκιῶν (Ματθαίου ζ' 24-27) ὁ Κύριός μας ἀνεφέρθη ἀφ' ἑνός μέν εἰς τόν ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος τηρεῖ τό εὐαγγέλιον καί ἀφ' ἑτέρου εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος δέν τηρεῖ αὐτό.

ΕΝΑΣ ΧΡΥΣΟΣ ΛΟΓΟΣ ΖΩΗΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

Ἐπελέξαμεν καί παραθέτομεν ἐν συνεχείᾳ ἕνα λόγο ζωῆς ἀπό τά βιβλία τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης διά τήν πνευματικήν οἰκοδομήν τῶν πιστῶν.

ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Ἡ πρώτη ὑπόσχεση γιά τόν Σωτῆρα

«Καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτός σου τηρήσει κεφαλήν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν». (Γενέσεως γ' 15)

Δηλαδή: *«Ἔχθρα θὰ βάλω ἀνάμεσα σ' ἐσένα καὶ στὴν γυναίκα, καὶ ἀνάμεσα στὸ σπέρμα σου καὶ στὸ σπέρμα της. Ἐκεῖνος θὰ σοῦ συντρίψει τὸ κεφάλι κι ἐσὺ θὰ τοῦ πληγώσεις τὴν φτέρνα».*

Ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ δίδει ἀνάπαυση

«Καὶ λέγει· αὐτὸς προπορεύσομαί σου καὶ καταπαύσω σε». (Ἐξόδου λγ' 14)

Δηλαδή: *Τότε εἶπε ὁ Κύριος· «θὰ ἔρθω ἐγὼ προσωπικά, καὶ μὴν ἀνησυχεῖς».*

Ὁ λαός τοῦ Θεοῦ πρέπει νά εἶναι ἅγιος

«Καὶ ἔσεσθέ μοι ἅγιοι, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἀφορίσας ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν, εἶναι ἐμοί». (Λευιτικοῦ κ' 26)

Δηλαδή: *«Θὰ εἶστε ἅγιοι καὶ θ' ἀνήκετε σ' ἐμένα, γιατὶ ἐγώ, ὁ Κύριος, εἶμαι ἅγιος· καὶ σᾶς ξεχώρισα μέσα ἀπὸ τοὺς ἄλλους λαοὺς γιὰ νὰ εἶστε δικοί μου».*

Ἡ ἀξιοπιστία τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ

«Οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ Θεὸς διαρτηθῆναι, οὐδ᾽ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι· αὐτὸς εἶπας, οὐχὶ ποιήσει; λαλήσει, καὶ οὐχὶ ἐμμενεῖ». (Ἀριθμῶν κγ΄ 19)

Δηλαδή:

«Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἄνθρωπος νὰ λέει ψέματα, θνητὸς δὲν εἶναι, γιὰ νὰ ἀλλάξει γνώμη. Ὅταν λέει κάτι, τὸ κάνει κιόλας, καὶ ὅταν κάτι ὑπόσχεται, τὸ πραγματοποιεῖ».

Ὁ Κύριος προπορεύεται στή ζωή τῶν δικῶν Του

«Καὶ Κύριος ὁ συμπορευόμενος μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει σε, οὐδὲ μή σε ἐγκαταλίπῃ· μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλία». (Δευτερονομίου λα΄ 8)

Δηλαδή:

«Ὁ Κύριος ὁ ἴδιος θὰ προπορεύεται μπροστά σου· δὲ θὰ σ᾽ ἀφήσει, δὲ θὰ σ᾽ ἐγκαταλείψει. Μὴ φοβᾶσαι καὶ μὴ δειλιάζεις».

Ὁ Θεός εἶναι πάντα μαζύ μέ τούς δικούς Του

«Ἰδοὺ ἐντέταλμαί σοι· ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου, μὴ δειλιάσῃς, μηδὲ φοβηθῇς, ὅτι μετὰ σοῦ Κύριος ὁ Θεός σου εἰς πάντα, οὗ ἐὰν πορεύῃ». (Ἰησοῦ Ναυῆ α΄ 9)

Δηλαδή:

«Σοῦ εἶπα νὰ εἶσαι θαρραλέος καὶ δυνατός. Μὴ φοβᾶσαι καὶ μὴ δειλιάζεις, γιατὶ ὁ Κύριος ὁ Θεός σου θὰ εἶναι μαζί σου ὅπου καὶ ἂν πᾶς».

Πότε ἀρχίζει ἡ ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ

«Καὶ προσηύξατο Μανωὲ πρὸς Κύριον καὶ εἶπεν· ἐν ἐμοί, Κύριε Ἀδωναϊέ, τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀπέστειλας, ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς καὶ συμβιβασάτω ἡμᾶς τί ποιήσωμεν τῷ παιδίῳ τῷ τικτομένῳ». (Κριτῶν ιγ΄ 8)

Δηλαδή:

Τότε ὁ Μανωὰχ προσευχήθηκε στὸν Κύριο: «Κύριε», εἶπε, «σὲ παρακαλῶ, ἂς ξανάρθει ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἂς μᾶς διδάξει τί πρέπει νὰ κάνουμε στὸ παιδὶ ποὺ θὰ γεννηθεῖ».

Ἡ ἀγάπη τῆς νύφης πρός τήν πεθερά

«Εἶπε δὲ Ρούθ· μὴ ἀπάντησαί μοι τοῦ καταλιπεῖν σε ἢ ἀποστρέψαι ὄπισθέν σου· ὅτι σὺ ὅπου ἐὰν πορευθῇς, πορεύσομαι, καὶ οὗ ἐὰν αὐλισθῇς, αὐλισθήσομαι· ὁ λαός σου λαός μου, καὶ ὁ Θεός σου Θεός μου». (Ρούθ α΄ 16)

Δηλαδή:

Ἀλλὰ ἡ Ροὺθ ἀπάντησε: «Μὴ μὲ πιέζεις νὰ σ᾽ ἀφήσω καὶ νὰ φύγω ἀπὸ κοντά σου. Ὅπου πᾶς, θὰ πάω καὶ ὅπου μείνεις, θὰ μείνω· ὁ λαός σου θὰ εἶναι λαός μου καὶ ὁ Θεός σου, Θεός μου».

Ἡ ὑπακοή μας στόν Θεό

«Καὶ εἶπε Σαμουήλ· εἰ θελητὸν τῷ Κυρίῳ ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὡς τὸ ἀκοῦσαι φωνῆς Κυρίου; ἰδοὺ ἀκοὴ ὑπὲρ θυσίαν ἀγαθὴν καὶ ἡ ἐπακρόασις ὑπὲρ στέαρ κριῶν». (Α΄ Βασιλειῶν ιε΄ 22)

Δηλαδή:

Τότε ὁ Σαμουὴλ τοῦ εἶπε: «Μήπως ὁ Κύριος ἐπιθυμεῖ ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίες; Πιὸ πολὺ ἐπιθυμεῖ νὰ ὑπακοῦμε στὶς ἐντολές του. Ἡ ὑπακοὴ εἶναι γι᾽ αὐτὸν καλύτερη ἀπὸ τὸ πάχος τῶν κριαριῶν».

Οἱ οἰκτιρμοί τοῦ Θεοῦ εἶναι πολλοί

«Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Γάδ· στενά μοι πάντοθεν σφόδρα ἐστίν· ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας Κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, εἰς δὲ χεῖρας ἀνθρώπου οὐ μὴ ἐμπέσω». (Β΄ Βασιλειῶν κδ΄ 14)

Δηλαδή:
Ὁ Δαβὶδ ἀπάντησε στὸν Γάδ: «Βρίσκομαι σὲ πολὺ δύσκολη θέση. Ἂς πέσω στὰ χέρια τοῦ Κυρίου, γιατὶ εἶναι πολεύσπλαγχνος· ἂς μὴν πέσω σὲ ἀνθρώπινα χέρια».

Ἡ ἀνάγκη μιᾶς σταθερῆς καί μόνιμης ἐκλογῆς

«Καὶ προσήγαγεν Ἠλιοὺ πρὸς πάντας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἠλιού· ἕως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ᾽ ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις; εἰ ἔστι Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ· εἰ δὲ ὁ Βάαλ, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λόγον». (Γ΄ Βασιλειῶν ιη΄ 21)

Δηλαδή:
Ὁ Ἠλίας πλησίασε τὸν λαὸ καὶ τοὺς εἶπε: «Ὡς πότε ἐσεῖς θὰ ἀμφιταλαντεύεστε; Ἂν ὁ Κύριος εἶναι Θεός, ἀκολουθῆστε τον· καὶ ἂν εἶναι ὁ Βάαλ, ἀκολουθῆστε ἐκεῖνον». Ὁ λαὸς ὅμως δὲν τοῦ ἀπαντοῦσε τίποτα.

Ὁ Θεός ὑπόσχεται ἀπελευθέρωση ἀπό τούς ἐχθρούς

«Ἀλλ᾽ ἢ τὸν Κύριον Θεὸν ὑμῶν φοβηθήσεσθε, καὶ αὐτὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν». (Δ΄ Βασιλειῶν ιζ΄ 39)

Δηλαδή:

«Μόνο τὸν Κύριο, τὸν Θεό σας, θὰ σέβεστε καὶ αὐτὸς θὰ σᾶς ἐλευθερώσει ἀπ᾽ ὅλους τοὺς ἐχθρούς σας».

Τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ μένει στόν αἰῶνα

«Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ». (Α΄ Παραλειπομένων ιστ΄ 34)

Δηλαδή:

«Δοξολογεῖστε τὸν Κύριο, γιατὶ εἶναι καλὸς καὶ αἰώνια διαρκεῖ ἡ ἀγάπη του».

Οἱ ὀφθαλμοί τοῦ Κυρίου ξητοῦν τέλειες καρδιές

«Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπιβλέπουσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ κατισχῦσαι ἐν πάσῃ καρδίᾳ πλήρει πρὸς αὐτόν. ἠγνόηκας ἐπὶ τούτῳ». (Β΄ Παραλειπομένων ιστ΄ 9)

Δηλαδή:

«Τὰ μάτια τοῦ Κυρίου περιτρέχουν ὅλη τὴν γῆ, γιὰ νὰ δείξει τὴν παντοδυναμία του σ᾽ ἐκείνους ποὺ ἡ καρδιά τους εἶναι εἰλικρινὴς ἀπέναντί του. Ἀλλὰ σ᾽ αὐτὴν ἐδῶ τὴν περίπτωσι ἔπραξες ἀπερίσκεπτα».

Τὸ ἐγκώμιον τῆς ἀλήθειας

«Πᾶσα ἡ γῆ τὴν ἀλήθειαν καλεῖ, καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτὴν εὐλογεῖ, καὶ πάντα τὰ ἔργα σείεται καὶ τρέμει καὶ οὐκ ἔστι μετ᾽ αὐτῆς ἄδικον οὐδέν». (Α΄ Ἔσδρας δ΄ 36)

Δηλαδή:

«Ὅλη ἡ γῆ τὴν ἀλήθεια ἀναζητάει, ὁ οὐρανὸς αὐτὴν ἐγνωμιάζει καὶ ὅλα τὰ δημιουργήματα τρέμουν ἀπὸ φόβο μπροστά της. Δὲν ὑπάρχει ἡ παραμικρὴ ἀδικία σ᾽ αὐτήν».

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ ἑνωμένοι οἰκοδομοῦν

«Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ κατάλοιποι τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραήλ· οὐχ ἡμῖν καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ οἰκοδομήσομεν τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, ὡς ἐνετείλατο ἡμῖν Κῦρος ὁ βασιλεὺς Περσῶν». (Β΄ Ἔσδρας δ΄ 3)

Δηλαδή:

Ὁ Ζοροβάβελ, ὅμως, ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ ἄλλοι ἀρχηγοὶ τῶν συγγενειῶν τοῦ Ἰσραὴλ τοὺς ἀπάντησαν: «Τίποτα κοινὸ δὲν ὑπάρχει ἀνάμεσα σ᾽ ἐμᾶς καὶ σ᾽ ἐσᾶς γιὰ νὰ μᾶς βοηθήσετε νὰ χτίσουμε τὸν ναὸ τοῦ Θεοῦ μας. Μόνοι μας θὰ χτίσουμε ναὸ γιὰ τὸν Κύριο, τὸν Θεὸ τοῦ Ἰσραήλ, ὅπως μᾶς διέταξε ὁ Κύρος ὁ βασιλιᾶς τῶν Περσῶν».

Ὁ Θεός μάχεται τίς μάχες τῶν παιδιῶν Του

«Ἐν τόπῳ, οὗ ἐάν ἀκούσητε τήν φωνήν τῆς κερατίνης, ἐκεῖ συναχθήσεσθε πρός ἡμᾶς, καί ὁ Θεός ἡμῶν πολεμήσει περί ἡμῶν» (Νεεμίου δ΄ 14).

Δηλαδή:

«Ὅπου καὶ νὰ βρίσκεστε, ὅταν ἀκούσετε τὴν σάλπιγγα, συγκεντρωθεῖτε γύρω μας· καὶ ὁ Θεός μας θὰ πολεμήσει γιὰ μᾶς».

Ἡ εὐγνωμοσύνη ἑνός ταλαιπωρημένου

«Ὦ μακάριοι οἱ ἀγαπῶντές σε, χαρήσονται ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ σου, μακάριοι ὅσοι ἐλυπήθησαν ἐπὶ πάσαις ταῖς μάστιξί σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ χαρήσονται θεασάμενοι πᾶσαν τὴν δόξαν σου καὶ εὐφρανθήσονται εἰς τὸν αἰῶνα». (Τωβὶτ ιγ΄ 14)

Δηλαδή:

«Εὐτυχεῖς εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι σὲ ἀγαποῦν. Θὰ χαροῦν γιὰ τὴν εἰρήνη σου. Εὐτυχεῖς ἐπίσης εἶναι ὅσοι λυπήθηκαν γιὰ ὅλες τὶς συμφορές σου, διότι θὰ χαροῦν γιὰ σένα βλέποντας ὅλη τὴν δόξα σου. Θὰ εὐφρανθοῦν δὲ αὐτοὶ στὸν αἰώνα».

Ὁ Κύριος εἶναι ὁ μόνος ὑπερασπιστὴς τῶν ἀδικουμένων

«Καὶ ποίησον ἐπὶ πᾶν ἔθνος σου, καὶ πάσης φυλῆς ἐπίγνωσιν τοῦ εἰδῆσαι ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς πάσης δυνάμεως καὶ κράτους, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος ὑπερασπίζων τοῦ γένους Ἰσραήλ, εἰ μὴ σύ». (Ἰουδὶθ θ΄ 14)

Δηλαδή:

«Κάνε ὥστε ὁλόκληρο τὸ ἔθνος σου, ὅλες του οἱ φυλές, νὰ ἀναγνωρίσουν ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Θεός, ἀπ' τὸν ὁποῖο προέρχεται κάθε δύναμι καὶ ἐξουσία· δὲν ὑπάρχει ἄλλος ὑπερασπιστὴς τοῦ ἰσραηλιτικοῦ ἔθνους ἐκτὸς ἀπὸ σένα».

Οἱ θαυμαστές λύσεις τοῦ Θεοῦ στήν ζωή μας

«Ὡς ὅτι ἐὰν παρακούσῃς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ, ἄλλοθεν βοήθεια καὶ σκέπη ἔσται τοῖς Ἰουδαίοις, σὺ δὲ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου ἀπολεῖσθε· καὶ τίς οἶδεν, εἰ εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐβασίλευσας;». (Ἐσθήρ δ΄ 14)

Δηλαδή:

«Ἂν δὲν μιλήσεις τώρα θὰ ἔρθει ἀπὸ ἀλλοῦ βοήθεια καὶ σωτηρία γιὰ τοὺς Ἰουδαίους. Ἐσὺ ὅμως καὶ ἡ οἰκογένειά σου θὰ ἐξαφανιστεῖτε. Καὶ ποιός ξέρει ἂν δὲν ἔγινες βασίλισσα γιὰ τούτη ἀκριβῶς τὴν στιγμή».

Ὁ Θεὸς μᾶς προστατεύει ἀπὸ τοὺς δόλιους ἢ ὕπουλους ἐχθρούς μας

«Διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία αὐτῶν· ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες». (Ψαλμοῦ νδ΄ 22)

Δηλαδή:

«Κατακομματιάστηκαν ἀπό τήν ὀργή τοῦ προσώπου τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἡ καρδιά εἶχε ἑνωθεῖ σέ συνωμοσία ἐναντίον μου. Τά λόγια τοῦ ἀρχηγοῦ τους ἦταν πιό ἁπαλά ἀπό τό λάδι, ἐνῶ στήν πραγματικότητα ἦταν βολίδες (φαρμακερά βέλη)».

Τὸ τέλος ἑνὸς βίαιου ἡγεμόνα ποὺ ἐπολέμησε τὸν ζῶντα καὶ ἀληθινὸ Θεὸ

«Καὶ εἶπα τῇ καρδίᾳ μου· ἕως τίνος θλίψεως ἦλθον καὶ κλύδωνος μεγάλου, ἐν ᾧ νῦν εἰμι; ὅτι χρηστὸς καὶ ἀγαπώμενος ἤμην ἐν τῇ ἐξουσίᾳ μου, νῦν δὲ μιμνῄσκομαι τῶν κακῶν, ὧν ἐποίησα ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔλαβον πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἐξαπέστειλα ἐξᾶραι τοὺς κατοικοῦντας Ἰούδα διακενῆς. ἔγνων οὖν ὅτι χάριν τούτων εὗρόν με τὰ κακὰ ταῦτα· καὶ ἰδοὺ ἀπόλυμμαι λύπῃ μεγάλῃ ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ». (Α΄ Μακκαβαίων στ΄ 11-13)

Δηλαδή:

«Ἀναρωτήθηκα ποῦ ὀφείλεται αὐτή μου ἡ κατάθλιψις καὶ ἡ μεγάλη φουρτούνα τῆς ἀγωνίας μου, ἀφοῦ ἐγὼ τόσους εἶχα εὐεργετήσει καὶ ἤμουν ἀπ᾽ ὅλους ἀγαπητὸς σὰν βασιλιάς. Καὶ ἀναλογίζομαι τώρα τὶς συμφορὲς ποὺ προξένησα στὴν Ἱερουσαλήμ· πῆρα ὅλα τὰ χρυσὰ καὶ ἀσημένια σκεύη, ποὺ ὑπῆρχαν στὸν ναό της κι ἔστειλα ἀνθρώπους νὰ ἐξαφανίσουν τοὺς κατοίκους τῆς Ἰουδαίας, χωρὶς καμιὰ αἰτία. Κατάλαβα, λοιπόν, ὅτι ἐκεῖ βρίσκεται ἡ αἰτία γιὰ ὅλες αὐτὲς τὶς συμφορές μου. Καὶ νὰ τώρα ποὺ πεθαίνω σὲ ξένη χώρα ἀπ᾽ τὴν μεγάλη θλίψι μου».

Θὐχὰς γιὰ τοὺς ὁμοπίστους

«Καὶ δῴη ὑμῖν καρδίαν πᾶσιν εἰς τὸ σέβεσθαι αὐτὸν καὶ ποιεῖ αὐτοῦ τὰ θελήματα καρδίᾳ μεγάλῃ καὶ ψυχῇ βουλομένῃ καὶ διανοίξαι τὴν καρδίαν ὑμῶν ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς προστάγμασι καὶ εἰρήνην ποιήσαι καὶ ἐπακούσαι ὑμῶν τῶν δεήσεων καὶ καταλλαγείη ὑμῖν καὶ μὴ ὑμᾶς ἐγκαταλίποι ἐν καιρῷ πονηρῷ». (Β΄ Μακκαβαίων α΄ 3-5)

Δηλαδή:

«Νὰ ἐμπνεύσει σὲ ὅλους σας τὸ σεβασμό του καὶ τὴν διάθεσι νὰ κάνετε τὸ θέλημά του μὲ ὅλη τὴν καρδιά σας καὶ τὴν ψυχή σας. Νὰ σᾶς βοηθήσει νὰ κατανοήσετε τὸ νόμο καὶ τὶς ἐντολές του καὶ νὰ σᾶς χαρίζει εἰρήνη. Νὰ ἀκούσει τὶς δεήσεις σας καὶ νὰ συμφιλιωθεῖ μαζί σας καὶ ποτὲ νὰ μὴ σᾶς ἐγκαταλείψει σὲ δύσκολες περιστάσεις».

Ἡ δύναμι τῆς προσευχῆς τοῦ δικαίου

«Τότε ὁ μεγαλόδοξος παντοκράτωρ καὶ ἀληθινὸς Θεός, ἐπιφάνας τὸ ἅγιον αὐτοῦ πρόσωπον, ἠνέῳξε τὰς οὐρανίους πύλας, ἐξ ὧν δεδοξασμένοι δύο φοβεροειδεῖς ἄγγελοι κατέβησαν φανεροὶ πᾶσι, πλὴν τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ ἀντέστησαν καὶ τὴν δύναμιν τῶν ὑπεναντίων ἐπλήρωσαν ταραχῆς καὶ δειλίας καὶ ἀκινήτοις ἔδησαν πέδαις». (Γ΄ Μακκαβαίων στ΄ 18-19)

Δηλαδή:

«Τότε ὁ ὑπερένδοξος, ὁ παντοδύναμος καὶ πιστὸς Θεὸς φανέρωσε τὸ ἅγιό του πρόσωπο. Ἄνοιξε τὶς οὐράνιες πύλες καὶ κατέβηκαν δυὸ λαμπροί, φοβεροὶ στὴν ὄψι ἄγγελοι, οἱ ὁποῖοι ἦταν ὁρατοὶ ἀπ᾽ ὅλους, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους. Αὐτοὶ ἀντιστάθηκαν στὸν ἐχθρικὸ στρατὸ καὶ τοὺς ἔδεσαν ὅλους μὲ γερὰ δεσμά».

Ὁ Λυτρωτής μας ζῆ

«Οἶδα γὰρ ὅτι ἀένναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων ἐπὶ γῆς». (Ἰώβ ιθ΄ 25).

Δηλαδή:

«Μὰ ὄχι! Ξέρω πὼς ζεῖ ὁ Θεός, ὁ ὑπερασπιστής μου, καὶ πὼς θὰ πεῖ τὸν τελευταῖο λόγο ἐδῶ στὴν γῆ».

Ἀπό τήν καρδιά προέρχονται οἱ ἐκβάσεις τῆς ζωῆς.

«Πάσῃ φυλακῇ τήρει σὴν καρδίαν, ἐκ γὰρ τούτων ἔξοδοι ζωῆς». (Παροιμιῶν δ΄ 23)

Δηλαδή:

«Πρόσεχε ἀκόμα πιὸ πολὺ τὶς μύχιες σκέψεις τῆς καρδιᾶς σου, γιατὶ ἀπὸ αὐτὴν καθορίζεται ἡ ζωή».

Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ
εἶναι τό «πᾶν τοῦ ἀνθρώπου»

«Τέλος λόγου, τὸ πᾶν ἄκουε· τὸν Θεὸν φοβοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φύλασσε, ὅτι τοῦτο πᾶς ὁ ἄνθρωπος». (Ἐκκλησιαστοῦ ιβ΄ 13)

Δηλαδή:

«Ἄκου τὸ συμπέρασμα ὅλων αὐτῶν τῶν λόγων: Νὰ σέβεσαι τὸν Θεὸ καὶ νὰ τηρεῖς τὶς ἐντολές του· αὐτὸ εἶναι τὸ πᾶν γιὰ τὸν ἄνθρωπο».

Οἱ μικρές ἀλώπεκες φέρνουν τήν καταστροφή
δηλ. οἱ «μικρές» ἁμαρτίες ὁδηγοῦν στήν καταστροφή.

«Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικρους ἀφανίζοντας ἀμπελῶνας, καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπρίζουσιν. ἀδελφιδός μου ἐμοί, κἀγὼ αὐτῷ, ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις». (Ἄσματος Ἀσμάτων β΄ 15-16)

Δηλαδή:

«Πιάστε μας τὶς ἀλεποῦδες, τὶς μικρὲς ἀλεπουδίτσες, ποὺ ἀφανίζουν τ' ἀμπέλια μας τώρα ποὺ εἶναι ἐπάνω στὸν ἀνθό τους. Δικός μου ὁ ἀγαπημένος μου κι ἐγὼ εἶμαι δική του, στὰ κρίνα ἀνάμεσα βόσκει τὸ κοπάδι του».

Σὲ ποιούς φανερώνεται ὁ Θεὸς

«Ὅτι εὑρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτὸν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ». (Σοφίας Σολομῶντος α΄ 2)

Δηλαδή:

«Τὸν βρίσκουν αὐτοὶ ποὺ δὲν τὸν προκαλοῦν, ἀποκαλύπτεται σ' αὐτοὺς ποὺ τὸν ἐμπιστεύονται».

Μία χρήσιμη συμβουλὴ

«Τέκνον, εἰ προσέρχῃ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ, ἑτοίμασον τὴν ψυχήν σου εἰς πειρασμόν». (Σοφίας Σειρὰχ β΄ 1)

Δηλαδή:

«Παιδί μου, ἂν στὴν δούλεψη θὲς νὰ μπεῖς τοῦ Κυρίου, γιὰ δοκιμασίες φρόντισε νὰ ἑτοιμαστεῖς».

Ὁ Κύριος νικητὴς τοῦ θανάτου

«Ἐκ χειρὸς ᾅδου ῥύσομαι καὶ ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐτούς. ποῦ ἡ δίκη σου, θάνατε; ποῦ τὸ κέντρον σου, ᾅδη; παράκλησις κέκρυπται ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου». (Ὡσηέ ιγ΄14)

Δηλαδή:

«Ἀπὸ τὴν ἐξουσία τοῦ Ἅδη δὲν θὰ τοὺς ἐλευθερώσω. Δὲν θὰ τοὺς λυτρώσω ἀπὸ τὸν θάνατο. Στεῖλε τὶς συμφορές σου θάνατε· δεῖξε τὴν δύναμί σου Ἅδη! Ἐξαφανίστηκε ἡ συμπόνια ἀπὸ τὰ μάτια μου».

Ἡ μεγάλη συνάντησι μὲ τὸν Κύριο

«Διὰ τοῦτο οὕτως ποιήσω σοι, Ἰσραήλ· πλὴν ὅτι οὕτως ποιήσω σοι, ἑτοιμάζου τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Θεόν σου, Ἰσραήλ». (Ἀμώς δ΄ 12)

Δηλαδή:

«Τώρα ὅμως ἔρχομαι ἐγὼ ὁ ἴδιος νὰ σᾶς τιμωρήσω, λαὲ τοῦ Ἰσραήλ. Γι' αὐτὸ ἑτοιμαστεῖτε νὰ μὲ ἀντιμετωπίσετε, ἐμένα τὸν Θεὸ ποὺ θὰ σᾶς κρίνει. Αὐτὰ λέει ὁ Κύριος».

Ὁ Κύριος θὰ ἐξαφανίσει τὶς ἁμαρτίες μας

«Αὐτὸς ἐπιστρέψει καὶ οἰκτειρήσει ἡμᾶς, καταδύσει τὰς ἀδικίας ἡμῶν καὶ ἀπορριφήσονται εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν». (Μιχαίας ζ΄ 19)

Δηλαδή:
«Καὶ πάλι θὰ μᾶς σπλαγχνισθεῖς καὶ θὰ ποδοπατήσεις τὶς ἀνομίες μας. Στῆς θάλασσας τὰ βάθη θὰ ρίξεις ὅλες μας τὶς ἁμαρτίες».

Ἡ σωτηρία εἶναι προσιτὴ στὸν καθένα

«Καί ἔσται πᾶς, ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τό ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται· ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιὼν καὶ ἐν Ἰερουσαλὴμ ἔσται ἀνασῳζόμενος, καθότι εἶπε Κύριος, καί εὐαγγελιζόμενοι, οὓς Κύριος προσκέκληται». (Ἰωήλ γ΄5)

Δηλαδή:
«Τότε καθένας ποὺ θὰ ἐπικαλεσθεῖ τ᾽ ὄνομα τοῦ Κυρίου θὰ σωθεῖ. Στὴν Ἱερουσαλήμ, στὸ ὄρος Σιὼν ὅσοι καταφύγουν θὰ σωθοῦν, ὅπως τὸ ἔχει ὑποσχεθεῖ ὁ Κύριος. Θὰ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ θὰ τοὺς ἔχει διαλέξει νὰ ἐπιζήσουν».

Ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά κρυφθῆ ἀπό τόν Θεό

«᾽Εὰν μετεωρισθῇς ὡς ἀετὸς καὶ ἐὰν ἀνὰ μέσον τῶν ἄστρων θῇς νοσσιάν σου, ἐκεῖθεν κατάξω σε, λέγει Κύριος». (᾽Οβδιοῦ 4)

Δηλαδή:
«᾽Ακόμα ὅμως καὶ ἂν κτίσεις τὴν φωλιά σου στὰ ψηλά, καθὼς ἀετός, νὰ μοιάζει σὰν νὰ εὑρίσκεται ἀνάμεσα στ᾽ ἀστέρια, ἐγὼ στὸ λέω, ὁ Κύριος, πὼς καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θὰ σὲ γκρεμίσω κάτω».

Ἡ σωτηρία δίδεται μονάχα ἀπό τόν Κύριο

«᾽Εγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ. (᾽Ιωνᾶ β΄ 10)

Δηλαδή:
«᾽Εγὼ ὅμως θὰ σοῦ ψέλνω προσευχές, θυσίες θὰ σοῦ προσφέρω. Θὰ ἐκπληρώσω ὅ,τι σοῦ ἔταξα, γιατὶ ὁ σωτήρας μου εἶσαι Κύριε ἐσύ».

Ὁ Κύριος γνωρίζει ἐκείνους πού Τόν ἀγαποῦν

«Χρηστὸς Κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ γινώσκων τοὺς εὐλαβουμένους αὐτόν». (Ναούμ α΄7)

Δηλαδή:
«᾽Αλλὰ ὁ Κύριος εἶναι καλὸς καὶ καταφύγιο σὲ μέρα θλίψεως. Φροντίζει ὅσους σ᾽ ἐκεῖνον καταφεύγουν».

Ἡ χαρά τοῦ πιστοῦ εἶναι στόν Θεό τῆς σωτηρίας του.

«᾽Εγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου». (᾽Αββακούμ γ΄ 18)

Δηλαδή:
«Ὡστόσο ἐγὼ θ᾽ ἀναγαλλιάζω γιὰ τὸν Κύριο, θὰ χαίρομαι γιατὶ ὁ Θεὸς μὲ βοηθάει».

Τό χρυσάφι καί τό ἀσήμι δέν σώζει

«Καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν οὐ μὴ δύνηται ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου, καὶ ἐν πυρὶ ζήλου αὐτοῦ κατανα-λωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, διότι συντέλειαν καὶ σπουδὴν ποιήσει ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν». (Σοφονίου α΄ 18)

Δηλαδή:

«Οὔτε τὸ ἀσήμι οὔτε τὸ χρυσάφι τους θὰ μπορέσει νὰ τοὺς σώσει τὴν ἡμέρα τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου. Τοῦ θυμοῦ του ἡ φωτιὰ θὰ καταφάει ὁλόκληρη τὴν γῆ. Πράγματι, θὰ εἶναι κάτι τρομερό! Θὰ ἐξοντώσει ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς γῆς».

Ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ στήν ζωή τῶν πιστῶν

«Καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐφέστηκεν ἐν μέσῳ ὑμῶν· θαρσεῖτε». (Ἀγγαίου β΄ 5)

Δηλαδή:

«Θὰ εἶμαι παρὼν ἀνάμεσά σας καὶ δὲν θὰ ἔχετε τίποτα νὰ φοβηθεῖτε»!

Ὁ Κύριος μᾶς φυλάει ὡς «κόρη ὀφθαλμοῦ»

«Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν λέγων· δράμε καὶ λάλησον πρὸς τὸν νεανίαν ἐκεῖνον λέγων· κατακάρπως κατοικηθήσεται Ἰερουσαλὴμ ἀπὸ πλήθους ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς». (Ζαχαρίου β΄ 8)

Δηλαδή:

«Τρέξε, τοῦ λέει, νὰ πεῖς σ᾽ ἐκεῖνον τὸν νεαρὸ ὅτι ἡ Ἱερουσαλὴμ θὰ παραμείνει ἀτείχιστη, γιὰ νὰ ὑπάρχει χῶρος γιὰ πολλοὺς ἀνθρώπους καὶ ζῶα. Ἐγώ, λέει ὁ Κύριος, θὰ εἶμαι γι᾽ αὐτὴν πύρινο τεῖχος γύρω γύρω καὶ δόξα στὸ μέσον της».

Ὁ Θεός καλεῖ νά ἐπιστρέψουμε σ᾽ Αὐτόν

«Καὶ ὑμεῖς οἱ υἱοὶ Ἰακὼβ οὐκ ἀπέχεσθε ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν τῶν πατέρων ὑμῶν, ἐξεκλίνατε νόμιμά μου καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε. ἐπιστρέψατε πρός με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. καὶ εἴπατε· ἐν τίνι ἐπιστρέψομεν». (Μαλαχίου γ΄ 7)

Δηλαδή:

«Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν προγόνων σας ἀπομακρυνθήκατε ἀπὸ τὰ προστάγματά μου καὶ δὲν τὰ τηρήσατε. Γυρίστε σ᾽ ἐμένα καὶ θὰ γυρίσω κι ἐγὼ σ᾽ ἐσᾶς».

Ὁ Κύριος δέν λησμονεῖ ποτέ τούς δικούς Του

«Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ᾽ ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, εἶπε Κύριος. ἰδοὺ ἐπὶ τῶν χειρῶν μου ἐζωγράφηκά σου τὰ τείχη, καὶ ἐνώπιόν μου εἶ διαπαντός». (Ἡσαΐου μθ΄ 15-16)

Δηλαδή:

Λέει ὁ Κύριος: «Μπορεῖ ἡ μάνα τὸ βρέφος της νὰ λησμονήσει, καὶ νὰ μὴ δείξει τὴν ἀγάπη της στὸ σπλαγχνο ποὺ γέννησε; Μὰ καὶ ἂν ἀκόμη ἐκείνη λησμονήσει, δὲν θὰ σὲ λησμονήσω ἐγώ. Νά, κοίτα, ἐγὼ μέσα στὶς παλάμες τῶν χεριῶν μου σὲ ζωγράφισα· τὰ τείχη σου δὲν τὰ ἀφήνω ἀπὸ τὰ μάτια μου».

Δέν εἶναι τίποτα κρυπτό στό Θεό

«Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς πάσης σαρκός, μὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ κρυβήσεταί τι;». (Ἱερεμίου λθ΄ 27)

Δηλαδή:

«Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς πάσης σαρκός. Μήπως μπορεῖ κάτι νὰ διαφύγει ἀπὸ μένα»;

Ὁ Κύριος εἶναι πλησίον αὐτῶν πού Τόν ἐπικαλοῦνται

«Εἰς τὴν βοήθειάν μου ἤγγισας ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ ἐπεκαλεσάμην σε· εἶπάς μοι· μὴ φοβοῦ». (Θρήνων Ἱερεμίου γ΄ 57)

Δηλαδή:

«Ὅταν σὲ φώναξα ἦρθες κοντά μου καὶ μοῦ εἶπες: μὴ φοβᾶσαι»!

Ὁ φύλακας ἄγγελος τῶν πιστῶν

«Ὁ γὰρ ἄγγελός μου μεθ᾽ ὑμῶν ἐστιν, αὐτός τε ἐκζητῶν τὰς ψυχὰς ὑμῶν». (Ἐπιστολὴ Ἱερεμίου α΄ 6)

Δηλαδή:

«Διότι ὁ ἄγγελός μου, λέει ὁ Κύριος, θὰ εἶναι μαζί σας καὶ θὰ φροντίζει γιὰ τὴν ζωή σας».

Ὁ Θεός δέν θέλει τόν θάνατο τοῦ ἁμαρτωλοῦ

«Μὴ θελήσει θελήσω τὸν θάνατον τοῦ ἀνόμου, λέγει Κύριος, ὡς τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ζῆν αὐτόν;». (Ἰεζεκιήλ ιη΄ 23)

Δηλαδή:

«Δὲν χαίρομαι ὅταν ἕνας ἄνθρωπος πεθαίνει ἐξαιτίας τῆς ἁμαρτίας του, λέει ὁ Κύριος, ὁ Θεός. Προτιμῶ νὰ μετανοήσει καὶ νὰ ζήσει».

Ὁ Θεός ἀνταποκρίνεται στὶς προσευχὲς τῶν πιστῶν

«Καὶ εἶπε πρός με· μὴ φοβοῦ, Δανιὴλ, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου τοῦ συνεῖναι καὶ κακωθῆναι ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου». (Δανιὴλ ι΄ 12)

Δηλαδή:

«Μὴ φοβᾶσαι Δανιήλ, μοῦ εἶπε, γιατὶ ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα ποὺ ταπεινώθηκες ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ σου καὶ συγκέντρωσες τὴν προσοχή σου γιὰ νὰ καταλάβεις ὅλα αὐτὰ τὰ γεγονότα, ἡ προσευχή σου εἰσακούστηκε· καὶ ἐγὼ ξεκίνησα γιὰ νὰ σοῦ φέρω τὴν ἀπάντησι».

Ὁ Θεός εἶναι ἐλευθερωτής

«Ἔστι γὰρ Θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ῥύσεται ἡμᾶς». (Δανιήλ γ΄ 17)

Δηλαδή:

«Ὑπάρχει Θεὸς στὸν οὐρανὸ τὸν ὁποῖο ἐμεῖς λατρεύουμε, ὁ ὁποῖος εἶναι ἱκανὸς νὰ μᾶς βγάλει ἀπὸ τὸ φλογερὸ καμίνι καὶ νὰ μᾶς γλιτώσει ἀπὸ τὴν ἐξουσία σου βασιλιᾶ».

Ἡ δύναμις τῆς σωφροσύνης

«Δυνατὸς γὰρ ὁ σώφρων νοῦς, ὡς ἔφην, κατὰ τῶν παθῶν ἀριστεῦσαι καὶ τὰ μὲν αὐτῶν μεταθεῖναι, τὰ δὲ καὶ ἀκυρῶσαι». (Δ΄ Μακκαβαίων β΄ 18)

Δηλαδή:

«Διότι, ὅπως εἶπα, ὁ σώφρων (χρηστοήθης, σεμνός) νοῦς ἔχει τὴν δύναμι καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ ὑπερισχύει καὶ νὰ νικᾶ τὰ πάθη, καὶ ἄλλα μὲν ἀπὸ αὐτὰ νὰ μεταβάλλει καὶ νὰ τὰ διορθώνει, ἄλλα δὲ νὰ τὰ ἀποδυναμώνει καὶ νὰ τὰ ἐξαφανίζει».

ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Ὁ χρυσοῦς κανόνας συμπεριφορᾶς

«Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται». (Ματθαίου ζ΄ 12)

Δηλαδή:

«Ὅλα ὅσα θέλετε νὰ σᾶς κάνουν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, αὐτὰ νὰ τοὺς κάνετε κι ἐσεῖς· σ᾽ αὐτὸ συνοψίζονται ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆτες».

Τὸ μεγαλεῖο καὶ τὸ πρότυπο τοῦ ὑπηρετεῖν

«Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν». (Μάρκου ι΄ 45)

Δηλαδή:

«Γιατὶ καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου δὲν ἦλθε γιὰ νὰ τὸν ὑπηρετήσουν, ἀλλὰ γιὰ νὰ ὑπηρετήσει καὶ νὰ προσφέρει τὴν ζωή του λύτρο γιὰ ὅλους».

Ἡ μεγαλύτερη χαρά τοῦ σύμπαντος

«Οὕτω, λέγω ὑμῖν, γίνεται χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι». (Λουκᾶ ιε΄ 10)

Δηλαδή:

«Σᾶς βεβαιώνω πὼς τὸ ἴδιο θὰ χαίρονται οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν μετάνοια ἑνὸς ἁμαρτωλοῦ».

Τό Εὐαγγέλιο σέ μία φράση

«Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον». (Ἰωάννου γ΄ 16)

Δηλαδή:

«Τόσο πολὺ ἀγάπησε ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε παρέδωσε στὸν θάνατο τὸν μονογενῆ του Υἱό, γιὰ νὰ μὴ χαθεῖ ὅποιος πιστεύει σ' αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχει ζωὴ αἰώνια».

Ἡ μεγάλη ἐντολή

«Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἔν τε Ἰερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς». (Πράξεων α΄ 8)

Δηλαδή:

«Θὰ λάβετε ὅμως δύναμι ὅταν ἔρθει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα σ' ἐσᾶς, καὶ θὰ γίνετε μάρτυρες δικοί μου, στὴν Ἱερουσαλήμ, σὲ ὅλη τὴν Ἰουδαία καὶ στὴν Σαμάρεια καὶ ὡς τὰ πέρατα τῆς γῆς».

Ἡ πιό θαυμαστή ἀγάπη

«Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε». (Ρωμαίους ε΄ 8)

Δηλαδή:

«Ὁ Θεὸς ὅμως ξεπερνώντας αὐτὰ τὰ ὅρια ἔδειξε τὴν ἀγάπη του γιὰ μᾶς, γιατὶ ἐνῶ ἐμεῖς ζούσαμε ἀκόμα στὴν ἁμαρτία, ὁ Χριστὸς ἔδωσε τὴν ζωή του γιὰ μᾶς».

Ἡ κορυφαία τῶν ἀρετῶν

«Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη». (Α΄ Κορινθίους ιγ΄ 13)

Δηλαδή:

«Θὰ μείνουν τελικὰ γιὰ πάντα αὐτὰ τὰ τρία: ἡ πίστις, ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ ἀγάπη. Καὶ ἀπὸ αὐτά, τὸ πιὸ σπουδαῖο εἶναι ἡ ἀγάπη».

Ἕνα ὑπέροχο ἔργο ἀντικαταστάσεως

«Τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ». (Β΄ Κορινθίους ε΄ 21)

Δηλαδή:

«Αὐτὸν ποὺ δὲν γνώρισε ἁμαρτία, τὸν φόρτωσε ὁ Θεὸς μὲ ὅλη τὴν ἁμαρτία γιὰ χάρη μας, γιὰ νὰ μπορέσουμε ἐμεῖς μέσω ἐκείνου νὰ βροῦμε τὴν σωτηρία κοντὰ στὸν Θεό».

Ἡ μεγάλη προσφορὰ τοῦ Θεοῦ

«Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν». (Γαλάτας δ΄ 4)

Δηλαδή:

«Ὅταν ὅμως ἔφθασε ἡ ὥρα ποὺ εἶχε καθορίσει ὁ Θεός, ἀπέστειλε τὸν Υἱό του. Γεννήθηκε ἀπὸ γυναίκα καὶ ὑποτάχθηκε στὸν νόμο, γιὰ νὰ ἐξαγοράσει τοὺς ὑποδούλους στὸν νόμο, γιὰ νὰ γίνουμε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ».

Ἡ σωτηρία μας ἔργο χάριτος

«Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσῳσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον». (Ἐφεσίους β΄ 8)

Δηλαδή:

«Πραγματικά, μὲ τὴν χάρι του σωθήκαμε διὰ τῆς πίστεως. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι δικό σας κατόρθωμα ἀλλὰ δῶρο τοῦ Θεοῦ».

Ἡ χαρά μας προέρχεται ἀπὸ τὸν Κύριο μας

«Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε». (Φιλιππησίους δ΄ 4)

Δηλαδή:

«Νὰ χαίρεσθε πάντοτε μὲ τὴν χαρὰ ποὺ δίνει ἡ κοινωνία μὲ τὸν Κύριο. Θὰ τὸ πῶ καὶ πάλι: Νὰ χαίρεσθε».

Σωστή χρησιμοποίηση τῆς γλώσσας μας

«Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι». (Κολοσσαεῖς δ΄ 6)

Δηλαδή:

«Τὰ λόγια σας νὰ εἶναι πάντα γεμάτα χάρι καὶ ὄχι ἀνούσια. Νὰ ξέρετε πὼς πρέπει νὰ ἀνταποκρίνεσθε στὸν καθένα».

Μία σπουδαία εὐχή

«Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη». (Α΄ Θεσσαλονικεῖς ε΄ 23)

Δηλαδή:

«Εἴθε ὁ Θεός, ποὺ δίνει τὴν εἰρήνη, νὰ σᾶς κάνει ὁλοκληρωτικὰ δικούς του. Καὶ ἂς διατηρηθεῖ ἄμεμπτη ὁλόκληρη ἡ ὕπαρξίς σας, τὸ πνεῦμα, ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα σας, κατὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Προσευχή, πού ἔχουμε πολύ ἀνάγκη

«Ὁ δὲ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ». (Β΄ Θεσσαλονικεῖς γ΄ 5)

Δηλαδή:

«Εὔχομαι ὁ Κύριος νὰ κατευθύνει τὶς καρδιές σας, νὰ ἀγαπᾶτε ὅπως ὁ Θεὸς καὶ νὰ ὑπομένετε ὅπως ὁ Χριστός».

Τό μεγάλο συμπέρασμα

«Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου». (Α΄ Τιμόθεον α΄ 5)

Δηλαδή:

«Καὶ ὁ σκοπὸς αὐτῆς τῆς παραγγελίας εἶναι ἡ ἀγάπη, ποὺ προέρχεται ἀπὸ καθαρὴ καρδιά, ἀπὸ ἀγαθὴ συνείδησι καὶ ἀπὸ εἰλικρινῆ πίστι».

Ὁ ὄμορφος ἐπίλογος τῆς ζωῆς

«Τὸν ἀγῶνα καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα». (Β΄ Τιμόθεον δ΄ 7)

Δηλαδή:

«Ἀγωνίστηκα τὸν ὡραῖο ἀγώνα, ἔτρεξα τὸν δρόμο ὡς τὸ τέλος, φύλαξα τὴν πίστι».

Πῶς νὰ ἀποφύγουμε ἕνα φοβερό καί ὕπουλο κίνδυνο

«Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι». (Τίτου γ΄ 14)

Δηλαδή:
«Ἂς μαθαίνουν καὶ οἱ δικοί μας νὰ πρωτοστατοῦν σὲ καλὰ ἔργα, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίζουν τὶς ἐπείγουσες ὑλικὲς ἀνάγκες, ὥστε ἡ ζωή τους νὰ μὴν εἶναι ἄκαρπη».

Πρότυπον χριστιανικῆς συμπεριφορᾶς

«Χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾖ, ἀλλὰ κατὰ ἑκούσιον». (Φιλήμονος 14)

Δηλαδή:
«Χωρὶς τὴν συγκατάθεσί σου ὅμως δὲν θέλησα νὰ κάνω τίποτε, γιατὶ δὲν θέλω νὰ σὲ ἀναγκάσω νὰ μοῦ κάνεις αὐτὸ τὸ καλό· προτιμῶ νὰ τὸ κάνεις μὲ τὴν θέλησί σου».

Τί εἶναι ἡ πίστις

«"Εστι δὲ πίστις ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων». (Ἑβραίους ια΄ 1)

Δηλαδή:
«Πίστις σημαίνει σιγουριὰ γι' αὐτὰ ποὺ ἐλπίζουμε καὶ βεβαιότητα γι' αὐτὰ ποὺ δὲν βλέπουμε».

Ἡ οὐσία τῆς ἀληθινῆς θρησκείας

«Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανοὺς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου». (Ἰακώβου α΄ 27)

Δηλαδή:
«Γιατὶ θρησκεία καθαρὴ καὶ ἀμόλυντη γιὰ τὸν Θεὸ Πατέρα εἶναι αὐτή: Νὰ συμπαραστέκεσθε στὰ ὀρφανὰ καὶ στὶς χῆρες ὅταν ὑποφέρουν, καὶ νὰ διατηρεῖτε ἀγνὸ τὸν ἑαυτό σας ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴ τοῦ ἁμαρτωλοῦ κόσμου».

Θἶναι πιό ἀργά ἀπό ὅσο νομίζεις

«Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε. σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς». (Α΄ Πέτρου δ΄ 7)

Δηλαδή:
«Ἐπλησίασε τὸ τέλος ὅλων. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἶσθε ἐγκρατεῖς καὶ νηφάλιοι, γιὰ νὰ μπορεῖτε νὰ προσεύχεσθε».

Ἡ σπουδὴ κάθε χριστιανοῦ

«Διό, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ». (Β΄ Πέτρου γ΄ 14)

Δηλαδή:
«Γι' αὐτό, ἀγαπητοί μου, προσμένοντες τὸν ἐρχομὸ τοῦ Κυρίου, φροντίστε νὰ βρεθεῖτε μπροστά του, μὲ εἰρήνη, χωρὶς κηλίδες καὶ ψεγάδια».

Τό μεγάλο μας χρέος

«Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτω περιπατεῖν». (Α΄ Ἰωάννου β΄ 6)

Δηλαδή:
«Ὅποιος λέει πὼς μένει σταθερὰ ἑνωμένος μαζί του ὀφείλει νὰ ζεῖ, ὅπως ἀκριβῶς ἔζησε ἐκεῖνος».

Ἕνας μεγάλος κίνδυνος

«Βλέπετε ἑαυτούς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν ἃ εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν». (Β΄ Ἰωάννου 8)

Δηλαδή:
«Προσέξτε τὸν ἑαυτό σας, γιὰ νὰ μὴ χάσουμε ὅ,τι καταφέραμε ὡς τώρα, ἀλλὰ νὰ μπορέσουμε νὰ λάβουμε ὁλόκληρο τὸν μισθό».

Μιὰ πολὺ μεγάλη χαρά

«Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα». (Γ΄ Ἰωάννου 4)

Δηλαδή:
«Καμιὰ ἄλλη δὲν ἔχω μεγαλύτερη χαρὰ παρὰ νὰ μαθαίνω πὼς τὰ παιδιά μου ζοῦν σύμφωνα μὲ τὴν ἀλήθεια».

Διατηρούμενοι στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ

«Ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ζωὴν αἰώνιον». (Ἰούδα 21)

Δηλαδή:
«Διατηρεῖσθε τὸν ἑαυτό σας στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, προσμένοντας τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ θὰ μᾶς χαρίσει τὴν αἰώνια ζωή».

Ἡ μεγάλη Ἔλευσις

«Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναὶ ἔρχομαι ταχύ. Ἀμήν, ναὶ ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ». (Ἀποκαλύψεως κβ΄ 20)

Δηλαδή:
Αὐτὸς ποὺ τὰ ἐπιβεβαιώνει ὅλα αὐτὰ λέει: «Ναί, ἔρχομαι σύντομα».

